

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 14

2013. GADA 25. JŪLIJĀ

Saturs

Likumi

201.*	378L/11**	Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā	3
202.	379L/11	Grozījumi Latvijas Republikas valsts robežas likumā	11
203.	380L/11	Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”	12
204.	381L/11	Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi invalīdu biedrību kapitālsabiedrībām, medicīniska rakstura fondu un citu labdarības fondu kapitālsabiedrībām”	16
205.	382L/11	Grozījumi Komerclikumā	17
206.	383L/11	Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām”	19
207.	384L/11	Grozījumi Meža likumā.	20
208.	385L/11	Grozījumi likumā “Par Latvijas valsts ģerboni”	21
209.	386L/11	Grozījumi Dziesmu un deju svētku likumā	22
210.	387L/11	Grozījumi likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām”	23

Paziņojumi

211.	Par Saeimas piekrišanu likumā “Par valsts budžetu 2013. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei	25
212.	Par Saeimas piekrišanu valsts aizdevuma nosacījumu maiņai valsts akciju sabiedrībai “Privatizācijas aģentūra”	26

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

201. 378L/11 Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Bērnu tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15. nr.; 2000, 8., 12. nr.; 2001, 24. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 6., 12. nr.; 2004, 12. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 22. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 14., 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 112., 132. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

aizstāt 2. punktā vārdus “atņemtas aprūpes vai” ar vārdiem “pārtrauktas vai atņemtas”;

papildināt pantu ar 9.¹ punktu šādā redakcijā:

“9¹) **vardarbība** — visu veidu fiziska vai emocionāla cietsirdība, seksuāla vardarbība, nolaidība vai cita veida izturēšanās, kas apdraud vai var apdraudēt bērna veselību, dzīvību, attīstību vai pašcieņu;”

izteikt 11. punktu šādā redakcijā:

“11) **fiziska vardarbība** — bērna veselībai vai dzīvībai bīstams apzināts spēka pielietojums saskarsmē ar bērnu vai apzināta bērna pakļaušana kaitīgu faktoru, tai skaitā tabakas dūmu, iedarbībai;”

papildināt 12. punktu pēc vārdiem “pazemojot viņu” ar vārdiem “bērna klātbūtnē vardarbīgi izturoties pret viņa tuvinieku”;

papildināt pantu ar 17. punktu šādā redakcijā:

“17) **bērnu uzraudzības pakalpojums** — kvalificēts uzraudzības un aprūpes pakalpojums, kura mērķis ir nodrošināt bērna atrašanos pieaugušā klātbūtnē un drošu, saturīgu un lietderīgu dienas organizēšanu bērnam, sekmējot bērna vispusīgu attīstību.”

2. Papildināt likumu ar 5.¹ un 5.² pantu šādā redakcijā:

“5.¹ pants. Subjekti, kuriem nepieciešamas speciālās zināšanas bērnu tiesību aizsardzības jomā

(1) Speciālās zināšanas bērnu tiesību aizsardzības jomā ir nepieciešamas:

- 1) ārpusģimenes aprūpes iestāžu vadītājam, sociālajam darbiniekam un sociālajam rehabilitētājam;
- 2) bāriņtiesas priekšsēdētājam, bāriņtiesas priekšsēdētāja vietniekam un bāriņtiesas loceklim;
- 3) izglītības iestādes vadītājam un vadītāja vietniekam audzināšanas darbā;
- 4) Izglītības kvalitātes valsts dienesta speciālistam;
- 5) jaunatnes lietu speciālistam;
- 6) ieslodzījuma vietas darbiniekam, kurš strādā ar nepilngadīgajiem;
- 7) pašvaldības administratīvās komisijas vadītājam vai pašvaldības administratīvās komisijas bērnu lietu apakškomisijas vadītājam;
- 8) pašvaldības pedagoģiski medicīniskās komisijas vadītājam;
- 9) pašvaldības policijas darbiniekam, kurš strādā ar bērniem un ģimenēm;
- 10) pašvaldības sociālā dienesta sociālajam darbiniekam, kurš strādā ar bērniem un ģimenēm;
- 11) prokuroram;

- 12) sociālajam pedagogam un psihologam, kurš strādā ar bērniem;
- 13) sociālā dienesta vadītājam;
- 14) tiesnesim;
- 15) valsts bērnu tiesību aizsardzības inspektoram;
- 16) Valsts pedagogiski medicīniskās komisijas vadītājam;
- 17) Valsts policijas amatpersonai, kura strādā ar bērniem;
- 18) vispārējās izglītības, profesionālās izglītības un interešu izglītības pedagogam;
- 19) Valsts probācijas dienesta darbiniekam;
- 20) jebkurai citai personai, ja ar tās pieņemtu pārvaldes lēmumu (it īpaši administratīvo aktu), faktisko rīcību vai cita veida darba vai dienesta pienākumu veikšanu tiek vai var tikt skartas bērna tiesības un tiesiskās intereses.

(2) Kārtību, kādā apgūstamas speciālās zināšanas bērnu tiesību aizsardzības jomā, kā arī šo zināšanu saturu un apjomu nosaka Ministru kabinets.

5.² pants. Psihologa atzinums lietās, kas saistītas ar bērnu tiesību aizsardzību

(1) Psihologa atzinumu par psiholoģiskās izpētes rezultātiem tiesai, bāriņtiesai, policijai un prokuratūrai lietās, kas saistītas ar bērnu tiesību aizsardzību, ir tiesīga sniegt persona, kura ieguvusi vismaz maģistra grādu psiholoģijā un kuras profesionālā darbība bērnu un ģimenes izpētē sasniedz vismaz piecus gadus.

(2) Psihologa atzinumā norāda:

- 1) institūciju, kas pieprasījusi atzinumu;
- 2) psiholoģiskās izpētes mērķi;
- 3) psiholoģiskās izpētes laiku un vietu;
- 4) pamatinformāciju par bērnu, kas ir vai var būt nepieciešama atzinuma sniegšanas procesā;
- 5) psiholoģiskajā izpētē izmantotās metodes;
- 6) novērojumus izpētes laikā, klienta motivāciju un izpētes ierobežojumus;
- 7) psiholoģiskās izpētes rezultātus un analīzi;
- 8) argumentētus secinājumus un ieteikumus;
- 9) informāciju par konfidencialitāti;
- 10) psihologa vārdu, uzvārdu, iegūto grādu, diploma numuru, augstskolu, kurā diploms iegūts, atzinuma sniegšanas datumu.”

3. Izteikt 20. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Iesniegumi un sūdzības, kas saistītas ar bērna tiesību aizsardzību, izskatāmas nekavējoties.

(2) Bērnam tiek dota iespēja tikt uzklausītam jebkādās ar viņu saistītās iztiesāšanas vai administratīvās procedūrās vai nu tieši, vai ar sava likumiskā pārstāvja vai attiecīgas institūcijas starpniecību.

(3) Lietas, kas saistītas ar bērna tiesību vai interešu nodrošināšanu, arī krimināllietas, kurās apsūdzētais ir nepilngadīgs, tiesā izskatāmas ārpus kārtas.”

4. Aizstāt 24. panta sestajā daļā vārdus “Vecāku pienākums ir” ar vārdiem “Vecākiem vai personai, kuras aprūpē bērns nodots, ir pienākums”.

5. 27. pantā:

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Bērnam primāri tiek nodrošināta iespēja augt pie aizbildņa vai audžuģimenē.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Ārpusģimenes aprūpi bērnu aprūpes iestādē nodrošina, ja aprūpe pie aizbildņa vai audžuģimenē nav piemērota konkrētam bērnam. Bērnu aprūpes iestādē bērns atrodas līdz brīdim, kad viņam tiek nodrošināta piemērota aprūpe pie aizbildņa vai audžuģimenē.”;

aizstāt 4.³ daļā vārdus “aprūpes tiesību atņemšanu” ar vārdiem “aizgādības tiesību pārtraukšanu”.

6. Izteikt 28. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Aizgādības tiesības pārtrauc vai atņem saskaņā ar Civillikumu un Bāriņtiesu likumu.”

7. 29. pantā:

izslēgt panta nosaukumā vārdu “ārpusģimenes”;

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Pašvaldības sociālais dienests sadarbībā ar bāriņtiesu nodrošina bērnam aprūpi pie ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu sniedzēja pēc vecāku lūguma, ja viņi veselības stāvokļa dēļ nespēj bērnu aprūpēt.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “bērna ārpusģimenes aprūpi bērnu aprūpes iestādē” ar vārdiem “bērna aprūpi pie ārpusģimenes pakalpojumu sniedzēja”.

8. Izteikt 30. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Vecākiem ir pienākums samaksāt par ārpusģimenes aprūpes pakalpojumiem. Samaksas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets. Ja bērna ārpusģimenes aprūpes pakalpojumi tiek nodrošināti, ieceļot viņam aizbildni, samaksa par tiem tiek nodrošināta atbilstoši šā likuma 35. panta trešajai daļai.

(2) Apstākļi, ka vecāki nevar samaksāt par bērna ārpusģimenes aprūpi, nevar būt par pamatu ārpusģimenes pakalpojumu nesniegšanai. Maksa par ārpusģimenes aprūpes pakalpojumiem šādos gadījumos tiek segta attiecīgi no valsts vai pašvaldības budžeta un pēc tam atgūstama no vecākiem Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz iestādes izpildrikojumu.

(3) No samaksas par bērna ārpusģimenes aprūpes pakalpojumiem bērna vecāks tiek atbrīvots, ja:

- 1) bērns mātei piedzimis noziedzīga nodarījuma pret dzimumneaizskaramību rezultātā vai bērna māte atzīta par cietušo kriminālprocesā, kas uzsākts saistībā ar šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un bērns nodots ārpusģimenes aprūpē uzreiz pēc dzimšanas;
- 2) bērna vecāks atrodas ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā;
- 3) bērna vecākam ir ierobežota rīcībspēja un nodibināta aizgādība garīga rakstura vai citu veselības traucējumu dēļ;
- 4) bērna aprūpe tiek nodrošināta šā likuma 29. pantā noteiktajos gadījumos;
- 5) pašvaldības sociālais dienests ir sniedzis motivētu atzinumu par vecāka iesaistīšanos savu problēmu risināšanā;
- 6) bērna vecāks devis rakstveida piekrišanu adopcijai.

(4) Bērna vecākiem ir pienākums gādāt par bērna uzturēšanu vai samaksāt par bērna aprūpes pakalpojumiem arī tad, ja abiem vecākiem vai vienam no viņiem ar tiesas spriedumu atņemtas aizgādības tiesības. Šis pienākums nav jāpilda laikā, kad bērns ir nodots adoptētāju aprūpē.

(5) Bērna un ģimenes pabalsti ārpusģimenes aprūpes laikā vecākiem netiek izmaksāti.”

9. 33. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “satikties” ar vārdiem “uzturēt personiskas attiecības un tiešus kontaktus” un vārdu “tikšanās” — ar vārdu “tas”;

aizstāt otrajā un trešajā daļā vārdus “aizliegumu satikties” ar vārdiem “personisku attiecību un tiešu kontaktu uzturēšanas tiesību ierobežošanu”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “atņemtas aprūpes vai” ar vārdiem “pārtrauktas vai atņemtas”.

10. Papildināt 35. pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja ārpusģimenes aprūpes pakalpojumi tiek nodrošināti, ieceļot bērnam aizbildni, vecākiem ir pienākums maksāt aizbildnim uzturlīdzekļus bērnam nepieciešamajā apmērā, bet ne mazāk, kā noteikts normatīvajos aktos par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam.

(4) Ja vecāki uzturlīdzekļus nemaksā, aizbildnim ir pienākums nodrošināt, ka bērns saņem uzturlīdzekļus no saviem vecākiem. Lai to nodrošinātu, aizbildnim ir tiesības vērsties tiesā.

(5) Ja tiesas nolēmuma par uzturlīdzekļu piedziņu izpilde Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir atzīta par neiespējamu vai ja vecāki tiesas nolēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu pilda apmērā, kas ir mazāks, nekā noteikts normatīvajos aktos par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam, aizbildnim jāvēršas Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā.”

11. 40. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “sociālās korekcijas izglītības iestādes vadītājam” ar vārdiem “sociālās rehabilitācijas iestādes vadītājam”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “sociālās korekcijas izglītības iestādes vadītājs” ar vārdiem “sociālās rehabilitācijas iestādes vadītājs”.

12. Aizstāt 42. panta trešajā daļā vārdus “aprūpes vai” ar vārdiem “pārtraukto vai atņemto”.

13. Aizstāt 44. panta pirmajā daļā vārdus “radītu apstākļus bērna aprūpes atjaunošanai” ar vārdiem “sekmētu bērna atgriešanos”.

14. 45.³ pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Par viesģimeni nedrīkst būt persona:

- 1) kura sodīta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 2) kura sodīta par noziedzīgu nodarījumu pret tikumību un dzimumneaizskaramību, — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 3) kura atcelta no aizbildņa pienākumu pildīšanas nekārtīgas to izpildes dēļ;
- 4) kurai atņemts audžuģimenes vai viesģimenes statuss, jo persona nav pildījusi pienākumus atbilstoši bērna interesēm;
- 5) kurai ar tiesas spriedumu atņemtas aizgādības tiesības;

- 6) kurai tiesa ir piemērojusi Krimināllikumā noteiktos medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus par nepieskaitāmības stāvoklī izdarītu Krimināllikumā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Bāriņtiesa, kas pieņēmusi lēmumu par viesģimenes statusa piešķiršanu, ne retāk kā reizi gadā izvērtē viesģimenes piemērotību viesģimenes statusam atbilstoši šā panta otrās daļas 1. un 2. punktā noteiktajiem vērtēšanas kritērijiem un pārlicinās, vai viesģimene arī turpmāk var veikt viesģimenes pienākumus.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Bāriņtiesa lemj par viesģimenes statusa izbeigšanu, ja viesģimene atsakās no viesģimenes pienākumu pildīšanas, vai par viesģimenes statusa atņemšanu, ja bāriņtiesa konstatē, ka viesģimene nepilda viesģimenes pienākumus atbilstoši bērna interesēm.”

15. Papildināt 45.⁴ panta trešās daļas 1. punktu pēc skaitļa un vārdiem “45.³ panta otrās” ar vārdu un skaitli “un 2.¹”.

16. Izteikt 48. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Bērns nedrīkst smēķēt un lietot alkoholiskos dzērienus. Bērns ir aizsargājams no smēķēšanas un alkoholisko dzērienu ietekmes. Bērns nedrīkst atrasties tabakas dūmu ietekmē, un bērna klātbūtnē nedrīkst smēķēt, lai nodrošinātu bērnam no dūmiem brīvu vidi.

(2) Bērnā ir jārada negatīva attieksme pret smēķēšanu un alkoholisko dzērienu lietošanu. Bērnam ir aizliegts strādāt darbus, kas tieši saistīti ar tabakas izstrādājumu ražošanu, izmēģināšanu, glabāšanu, lietošanu, kā arī tirdzniecību vai reklāmu. Bērnam ir aizliegts strādāt darbus, kas tieši saistīti ar alkoholisko dzērienu ražošanu, izmēģināšanu, glabāšanu, lietošanu, kā arī tirdzniecību vai reklāmu, izņemot gadījumus, kad bērns saskaņā ar attiecīgās profesionālās izglītības programmas praktiskās daļas apguvi atrodas mācību praksē, kura tiek veikta prakses vadītāja klātbūtnē un kuras gaitā tiek nodrošināta ar darba aizsardzību saistīto normatīvo aktu ievērošana.”

17. Izteikt 50.³ panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Ja vecāki vai persona, kuras aprūpē bērns nodots, nevar nodrošināt, ka bērns līdz septiņu gadu vecumam viņu prombūtnes laikā atrodas uzticamas personas klātbūtnē, viņiem ir pienākums nodrošināt bērna uzraudzību pie bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzēja bērna dzīvesvietā vai citā bērna uzraudzībai paredzētā vietā, vai pie bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzēja, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmu vai bērnu interešu izglītības programmu.

(2) Šā likuma 72. pantā noteiktie ierobežojumi attiecināmi arī uz bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzēju (tā darbiniekiem).

(3) Bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzējs pakalpojumu sniegšanas vietā nodrošina bērnam atbilstošu vidi, kas nerada draudus viņa drošībai, dzīvībai, veselībai, tikumībai un vispusīgai attīstībai, kā arī nodrošina bērna likumiskajam pārstāvim iespēju iepazīties ar dokumentāciju, kas apliecina šā likuma 72. panta trešajā daļā noteikto prasību izpildi.

(4) Bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzējs tiek reģistrēts Bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzēju reģistrā. Prasības bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzējiem, to reģistrēšanas noteikumus, Bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzēju reģistra pārzini un reģistrā iekļaujamo informāciju nosaka Ministru kabinets.”

18. 58. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “Valsts policiju” ar vārdiem “Valsts probācijas dienestu, ja bērns ir probācijas klients”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “uzvedības sociālās korekcijas un sociālās palīdzības programmu” ar vārdiem “uzvedības sociālās korekcijas programmu”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “sociālās korekcijas un sociālās palīdzības programma” ar vārdiem “uzvedības sociālās korekcijas programma”.

19. 59. pantā:

papildināt pirmās daļas 5. punktu pēc vārda “audžuģimenes” ar vārdiem “bērnu aprūpes iestādes vadītāja” un aizstāt vārdu “uzraudzības” — ar vārdu “klātbūtnes”;

papildināt otro daļu pēc vārda “bāriņtiesu” ar vārdiem “un sociālo dienestu”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “pret sevi un” ar vārdu “vai”;

izteikt ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Paskaidrojums no policijas iestādē nogādāta bērna saistībā ar šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem var prasīt policijas darbinieks, kuram ir šā likuma 5.¹ panta pirmajā daļā noteiktās speciālās zināšanas bērnu tiesību aizsardzības jomā, piedaloties vecākam, aizbildnim, bāriņtiesas (ja bērns nodots audžuģimenē) vai bērnu aprūpes iestādes pārstāvim vai viņu pilnvarotai personai (turpmāk — vecāks). Ja vecāka piedalīšanās ir pretrunā ar bērna interesēm, vecāks paskaidrojumu prasīšanā atsakās piedalīties vai nav sasniedzams, policijas darbinieks pieaicina citu personu, kurai bērns uzticas, vai psihologu.

(5) Ja policijā ir nogādāts bērns ar īpašām vajadzībām, nodrošināmi apstākļi viņa īpašo vajadzību apmierināšanai, kā arī, ja nepieciešams, pieaicināms speciālists medicīniskās un citas palīdzības sniegšanai bērnam.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā policija noskaidro, vai bērnam ir īpašas vajadzības, un pieaicina kompetentu speciālistu, kā arī nosaka kārtību, kādā policija nodrošina apstākļus bērnam īpašo vajadzību apmierināšanai.”

20. 60. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “viņu aizstājējiem vai bērnu aprūpes iestādes pārstāvim” ar vārdiem “aizbildnim, audžuģimenei, bērnu aprūpes iestādes pārstāvim vai viņu pilnvarotai personai”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja četru stundu laikā nav iespējams noskaidrot bērna personību un nodot bērnu vecākiem, audžuģimenei, aizbildnim, bērnu aprūpes iestādei, kuru viņš pametis, vai to pilnvarotai personai un ja bērnam kā drošības līdzekli nepiemēro apcietinājumu, policija viņu ievieto audžuģimenē, krīzes centrā vai bērnu aprūpes iestādē, bet, ja tas nav iespējams, profilakses iestādē un ne vēlāk kā nākamajā darb dienā paziņo par to bāriņtiesai un pašvaldības sociālajam dienestam.”

21. Izslēgt 61. panta 3. punktu.

22. Izslēgt 64. panta 4. punktu.

23. Papildināt likumu ar 65.⁴ pantu šādā redakcijā:

“65.⁴ pants. Bērnu tiesību aizsardzības komisija

Bērnu tiesību aizsardzības komisija (turpmāk — Komisija) ir koleģiāla konsultatīva institūcija, kuras mērķis ir sekmēt, lai Latvijā tiek ieviesta Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada 20. novembra Konvencija par bērna tiesībām un izpildītas Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērna tiesību komitejas rekomendācijas Latvijas valdībai, kas saistītas ar šo konvenciju. Komisiju izveido,

tās sastāvu nosaka un darbības nolikumu apstiprina labklājības ministrs.”

24. Aizstāt 67.¹ pantā vārdus “atņemtās aprūpes vai” ar vārdiem “pārtrauktas vai atņemtās”.

25. Papildināt likumu ar 67.² pantu šādā redakcijā:

“67.² pants. Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēma

(1) Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēma ir valsts informācijas sistēmas “Integrētā iekšlietu informācijas sistēma” sastāvdaļa, kurā iekļauta bērnu tiesību aizsardzībai nepieciešamā informācija, integrējot valsts un pašvaldību institūciju, kā arī ārstniecības personu informāciju par nepilngadīgajiem, kuriem vajadzīgs atbalsts, un gadījumiem, kad veicami preventīvi pasākumi bērnu tiesību aizsardzībai.

(2) Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmas mērķis ir veicināt bērnu tiesību un interešu aizsardzību, nodrošinot nepieciešamās informācijas apstrādi un sekmējot starpinstitūciju sadarbību šādos jautājumos:

- 1) nepilngadīgā tiesību un interešu aizstāvība;
- 2) nepilngadīgā tiesību un interešu nodrošināšanas uzraudzība;
- 3) profilaktiskais darbs;
- 4) sociālās palīdzības un sociālo pakalpojumu nodrošināšana;
- 5) noziedzīgu nodarījumu un citu likumpārkāpumu novēršana un atklāšana;
- 6) nepilngadīgā meklēšana;
- 7) administratīvo sodu, kriminālsodu, drošības līdzekļu un audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu izpildes nodrošināšana;
- 8) izlīgumu īstenošana un izvērtēšanas ziņojumu sagatavošana par probācijas klientu.

(3) Tiesības apstrādāt nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmā iekļauto informāciju, tai skaitā personas datus, ir šādām institūcijām un personām to darbību reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildei:

- 1) Valsts policijai;
- 2) bāriņtiesai;
- 3) pašvaldības policijai;
- 4) pašvaldības sociālajam dienestam;
- 5) Valsts probācijas dienestam;
- 6) Ieslodzījuma vietu pārvaldei;
- 7) sociālās korekcijas izglītības iestādei;
- 8) tiesībsargam;
- 9) Labklājības ministrijai;
- 10) ārstniecības personām;
- 11) Sociālās integrācijas valsts aģentūrai;
- 12) Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijai;
- 13) Valsts robežsardzei;
- 14) Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei;
- 15) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai;
- 16) citām valsts un pašvaldību iestādēm, kuru darbību reglamentējošos normatīvajos aktos ir noteikts, ka šo iestāžu funkcijas ir saistītas ar bērnu tiesību aizsardzību vai kriminālsoda vai administratīvā soda izpildi nepilngadīgajām personām.

(4) Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmā var iekļaut bērnu raksturojošu

informāciju par viņa interesēm un ieradumiem, dzīvesveidu un dzīves vidi. Par bērnu raksturojošu informāciju uzskatāma informācija, kas nav iegūta administratīvās lietvedības vai kriminālprocesa ietvaros un nav saņemta ar informācijas sistēmu sasaistes līdzekļu palīdzību.

(5) Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmā iekļauto bērnu raksturojošo informāciju izsniedz tikai tām valsts un pašvaldību iestādēm, kuru darbību reglamentējošos normatīvajos aktos ir noteikts, ka šo iestāžu funkcijas ir saistītas ar bērnu tiesību aizsardzību vai kriminālsoda vai administratīvā soda izpildi nepilngadīgajām personām.

(6) Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmā iekļauto informāciju, izņemot bērnu raksturojošo informāciju, glabā līdz dienai, kad persona sasniegusi 24 gadu vecumu, arī tādā gadījumā, ja persona ir mirusi pirms attiecīgā vecuma sasniegšanas. Bērnu raksturojošo informāciju nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmā glabā līdz dienai, kad persona sasniegusi pilngadību, vai līdz miršanas dienai, ja bērns miris pirms pilngadības sasniegšanas.

(7) Ministru kabinets nosaka kārtību un apjomu, kādā informācija iesniedzama nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmai un saņemama no tās, kā arī sistēmā iekļautās informācijas apstrādes kārtību.”

26. Papildināt pārejas noteikumus ar 20., 21., 22., 23., 24. un 25. punktu šādā redakcijā:

“20. Ministru kabinets līdz 2013. gada 1. septembrim izdod šā likuma 67.² panta septītajā daļā paredzētos noteikumus. Līdz minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai piemērojami Ministru kabineta 2012. gada 22. maija noteikumi Nr.348 “Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēmas noteikumi”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

21. Ministru kabinets līdz 2013. gada 31. decembrim izdod noteikumus par kārtību, kādā policija noskaidro, vai bērnam ir īpašas vajadzības, un pieaicina kompetentu speciālistu, kā arī par kārtību, kādā policija nodrošina apstākļus bērna īpašo vajadzību apmierināšanai.

22. Grozījumi likuma 50.³ panta ceturtajā daļā, kas paredz, ka Ministru kabinets nosaka prasības bērnu uzraudzības pakalpojumu sniedzējam (tā darbiniekiem), stājas spēkā 2013. gada 1. septembrī.

23. Ministru kabinets līdz 2014. gada 31. martam izdod šā likuma 30. panta pirmajā daļā paredzētos noteikumus. Līdz šā likuma 30. panta pirmajā daļā paredzēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai piemērojami Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumi Nr.1536 “Noteikumi par ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu samaksas kārtību un apmēru”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

24. Bērns, kura vecākiem ar bāriņtiesas lēmumu līdz 2012. gada 31. decembrim ir atņemtas aprūpes tiesības, no 2013. gada 1. janvāra līdz laikam, kad bāriņtiesa lems par aizgādības tiesību atjaunošanu vai prasības celšanu tiesā par aizgādības tiesību atņemšanu, ir bez vecāku gādības palicis bērns.

25. Šā likuma 5.¹ panta pirmajā daļā minētās personas, kuras nav apguvušas speciālās zināšanas bērnu tiesību aizsardzības jomā, tās apgūst ne vēlāk kā līdz 2015. gada 1. janvārim.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 30. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

202. 379L/11 Grozījumi Latvijas Republikas valsts robežas likumā

Izdarīt Latvijas Republikas valsts robežas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012, 38. nr.) šādus grozījumus:

10.¹ pantā:

izslēgt otro daļu;

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Transportlīdzekļu reģistrāciju rindā Ministru kabineta noteiktajās robežšķērsošanas vietās veic Valsts robežsardze.

(4) Kārtību, kādā transportlīdzekļi tiek reģistrēti rindā un šķērso ārējo sauszemes robežu, nosaka Ministru kabinets.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 30. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.06.2013., Nr. 118.

203. 380L/11 Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7., 24. nr.; 1996, 9., 15. nr.; 1997, 8., 24. nr.; 1998, 8., 21. nr.; 1999, 6., 24. nr.; 2000, 9. nr.; 2001, 1., 5., 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2005, 2., 24. nr.; 2006, 1. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2009, 1., 15., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 175., 200. nr.; 2010, 102., 131., 170., 206. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 53. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta divdesmit septīto daļu šādā redakcijā:

“(27) **Sākotnējie ilgtermiņa ieguldījumi** — ieguldījumi nelietotos (jaunos) pamatlīdzekļos [jaunas ražošanas tehnoloģiskās iekārtas un telekomunikāciju un datorprogrammēšanas iekārtas, cauruļvadi, sakaru un elektropārvades līnijas (būvju klasifikācijas kods 22) un to palīgiekārtas, kas nodrošina to pilna ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas cikla tehnoloģisko operāciju kopumu], kā arī ieguldījumi ēkās un būvēs, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas nosaka būvju klasifikāciju, klasificētas kā satiksmes un sakaru ēkas (būvju klasifikācijas kods 124), rūpnieciskās ražošanas ēkas un noliktavas (būvju klasifikācijas kods 125) un transporta būves (būvju klasifikācijas kods 21), atbalstāmo investīciju projekta ietvaros, ja minētie ilgtermiņa ieguldījumi izmantojami nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības veikšanai šā likuma 17.² panta astotajā daļā norādītajās atbalstāmajās prioritārajās nozarēs un ir izpildītas šā likuma 17.² panta ceturtās daļas 4. punktā minētās prasības.”

2. 3. pantā:

papildināt pantu ar 4.⁷ daļu šādā redakcijā:

“(4⁷) Šā panta ceturtās daļas 5. punktu nepiemēro maksājumiem par starptautiskajā satiksmē izmantoto gaisa kuģu nomu.”;

papildināt astoto daļu pēc vārda “maksājumiem” ar vārdiem “un dividendēm”;

papildināt devīto daļu pēc vārdiem “no tiem maksājumiem” ar vārdiem “izņemot dividendes”.

3. 4. pantā:

izslēgt pirmās daļas trešo teikumu;

papildināt pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Šā panta pirmajā daļā norādīto koeficientu nepiemēro:

- 1) ziedojumu summām, kuras ziedotas šā likuma 20.¹ pantā minētajām institūcijām, ja ziedojuma mērķi, kas noteikts ziedojuma saņēmējam, nav ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīts uzņēmums vai saistīta persona, vai ziedotāja darbinieks, vai šā darbinieka ģimenes loceklis, kā arī ziedojuma saņēmējs neveic atlīdzības rakstura darbības, kas vērstas uz labuma sniegšanu ziedotājam, ar ziedotāju saistītam uzņēmumam, saistītai personai vai ziedotāja radniekam līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam vai nodrošina ziedotāja intereses, kas saistītas ar labdarību;
- 2) maksājumiem, kas veicami saskaņā ar Eiropas Komisijas lēmumiem par valsts atbalsta sniegšanu kredītiestāžu reorganizācijai saistībā ar aktīvu glābšanas pasākumu.”

4. Papildināt 5. pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Šā panta astotā daļa attiecas arī uz kapitālsabiedrībām, kurām ir anulēta licence (atļauja) kredītiestādes darbībai, ja maksājumi tiek veikti par tādas ķīlas uzturēšanas izdevumiem, kura nodibināta laikā, kad kapitālsabiedrībai bija licence (atļauja) kredītiestādes darbības veikšanai.”

5. 6. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 8.¹ un 8.² punktu šādā redakcijā:

- “8¹) zaudējumiem no Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīriem, kas nav akcijas;
- 8²) citiem izdevumiem, kas saistīti ar akciju un Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru iegādi, atsavināšanu vai glabāšanu taksācijas periodā;”;

papildināt ceturto daļu ar 15. un 16. punktu šādā redakcijā:

- “15) par ienākumu no to Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru atsavināšanas, kuri nav akcijas;
- 16) par nokavējuma naudas un soda naudas summu, kas ir dzēsta saskaņā ar Nodokļu atbalsta pasākuma likumu.”

6. Izteikt 9. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Nodokļa maksātāja taksācijas gada apliekamo ienākumu var samazināt:

- 1) par naudas summām, kas atradās nodokļa maksātāja norēķinu kontā brīdī, kad tiesa pieņēma lēmumu par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu, un netika atgūtas;
- 2) par kredītiestādei realizēto preču vai pakalpojumu vērtību, par kuru līdz brīdim, kad tiesa pieņēma lēmumu par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu, atlīdzība netika saņemta.”

7. 17.² pantā:

papildināt 1.¹ daļu pēc vārdiem “nodokļa maksātājs” ar vārdiem “attiecībā uz investīcijām, kuras tiek pieteiktas atbalstāmo investīciju projektā”;

papildināt ceturto daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) ieguldījumi ēkās un būvēs nepārsniedz 40 procentus no kopējās sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu summas;”;

aizstāt ceturtais daļas 5. punktā vārdus un skaitli “nomas tiesībām jābūt vismaz vēl 13 gadu” ar vārdiem un skaitli “nomas tiesībām jābūt vismaz vēl 12 gadu”;

aizstāt ceturtais daļas 6. punktā vārdu “divu” ar vārdu “triju”;

aizstāt piektajā daļā vārdus “noteikto uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi” ar vārdiem “noteiktās tiešo nodokļu atlaides”;

izteikt sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Šajā pantā noteikto nodokļa atlaidi nepiemēro nodokļa maksātājs:

- 1) sākot ar taksācijas periodu, kurā nodokļa maksātājam ar tiesas spriedumu ir pasludināts maksātnespējas process vai ar tiesas spriedumu tiek īstenots tiesiskās aizsardzības process, vai ar tiesas lēmumu tiek īstenots ārpus tiesiskās aizsardzības process, tam uzsākta bankrota procedūra, piemērota sanācija vai mierizlīgums vai tā saimnieciskā darbība ir izbeigta;
- 2) sākot ar taksācijas periodu, kurā nodokļa maksātāja pamatkapitāls ir samazinājies

vairāk nekā uz pusi un vairāk nekā ceturtdaļa no šā pamatkapitāla samazinājuma ir samazināta pēdējo 12 mēnešu laikā pirms projekta iesniegšanas Ekonomikas ministrijai. Šis punkts neattiecas uz komersantiem, kuri atbilst Komisijas 2008. gada 6. augusta regulas (EK) Nr.800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (Dokuments attiecas uz EEZ), I pielikumā ietvertajai mazo un vidējo uzņēmumu definīcijai, ja tie reģistrēti mazāk nekā pirms trim gadiem;

- 3) kuram saskaņā ar pēdējo divu noslēgto pārskata gadu gada pārskatiem un pēdējo pieejamo operatīvo pārskatu projekta iesnieguma iesniegšanas dienā ir novērojamas grūtībās nonākuša saimnieciskās darbības veicēja pazīmes — zaudējumu pieaugums, apgrozījuma samazināšanās, naudas plūsmas samazināšanās, parādu pieaugums, procentu maksājumu pieaugums, gatavās produkcijas krājumu pieaugums, zems likviditātes koeficients, aktīvu vērtības samazināšanās vai vienādošanās ar nulli. Šis punkts neattiecas uz komersantiem, kuri atbilst Komisijas 2008. gada 6. augusta regulas (EK) Nr.800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (Dokuments attiecas uz EEZ), I pielikumā ietvertajai mazo un vidējo uzņēmumu definīcijai;
- 4) kuram taksācijas perioda pēdējā dienā nodokļu parāda kopsumma pārsniedz 100 latus, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām”;
- 5) uz kuru attiecas līdzekļu atgūšanas rīkojums saskaņā ar Eiropas Komisijas lēmumu, ar ko valsts vai Eiropas Savienības atbalsts tiek atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu.”;

papildināt astoto daļu ar 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. un 25. punktu šādā redakcijā:

- “17) tekstilizstrādājumu ražošana (NACE C13);
- 18) apģērbu ražošana (NACE C14);
- 19) ādas un ādas izstrādājumu ražošana (NACE C15);
- 20) papīra un papīra izstrādājumu ražošana (NACE C17);
- 21) poligrāfija un ierakstu reproducēšana (NACE C18);
- 22) koksa un naftas pārstrādes produktu ražošana (NACE C19);
- 23) nemetālisko minerālu izstrādājumu ražošana (NACE C23);
- 24) cita veida ražošana (NACE C32);
- 25) iekārtu un ierīču remonts un uzstādīšana (NACE C33).”;

aizstāt devītajā daļā vārdus “Ēkas un būves, kurās veikti sākotnējie ilgtermiņa ieguldījumi” ar vārdiem “Ēkas un būves, kuras iegādātas vai izveidotas atbalstāmo investīciju projekta ietvaros, kā arī atbalstāmo investīciju projekta ietvaros rekonstruētas vai renovētas ēkas un būves”;

papildināt pantu ar 9.¹ daļu šādā redakcijā:

“(9¹) Sākotnējos ilgtermiņa ieguldījumos netiek ietverti transportlīdzekļi, kuri saskaņā ar normatīvajiem aktiem satiksmes jomā ir paredzēti reģistrācijai Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras Traktortehnikas reģistrā.”

8. Papildināt pārejas noteikumu 101. punktu pēc vārdiem “saistītai sabiedrībai” ar vārdiem “vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, ar kuru Latvijai ir noslēgta un stājusies spēkā konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kapitālsabiedrībai”.

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 108., 109., 110. un 111. punktu šādā redakcijā:

“108. Šā likuma 3. panta 4.⁷ daļu piemēro, sākot ar 2013. gada 1. jūliju.

109. Grozījums šā likuma 4. panta pirmajā daļā un 4. panta vienpadsmitā daļa, 5. panta desmitā daļa, 6. panta ceturtdaļas 16. punkts un grozījums 9. panta otrajā daļā ir piemērojams,

sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2012. gadā.

110. Šā likuma 6. panta pirmās daļas 8.¹ un 8.² punkts, ceturtās daļas 15. punkts ir piemērojams, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2013. gadā.

111. Zaudējumus, kuri radušies no vērtspapīru pārdošanas līdz 2012. gada 31. decembrim, izņemot zaudējumus no Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru pārdošanas, un kuri netika segti, var segt hronoloģiskā secībā no nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma, bet ne vairāk kā par minēto zaudējumu summu.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**204. 381L/11 Grozījumi likumā “Par uzņēmumu
ienākuma nodokļa atlaidi invalīdu biedrību
kapitālsabiedrībām, medicīniska rakstura fondu
un citu labdarības fondu kapitālsabiedrībām”**

Izdarīt likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi invalīdu biedrību kapitālsabiedrībām, medicīniska rakstura fondu un citu labdarības fondu kapitālsabiedrībām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 22. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izslēgt 1., 2. un 4. punktu;

papildināt pantu ar 17. punktu šādā redakcijā:

“17) Latvijas Nedzirdīgo savienības sabiedrība ar ierobežotu atbildību “LNS Rehabilitācijas centrs””

2. Aizstāt 3. pantā vārdus “likumā “Par uzņēmumu gada pārskatiem”” ar vārdiem “Gada pārskatu likumā”.

3. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par pārejas noteikumu 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2. punktu šādā redakcijā:

“2. Šā likuma 1. panta 17. punktu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2012. gadā.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

205. 382L/11 Grozījumi Komerclikumā

Izdarīt Komerclikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 15. nr.; 2002, 6. nr.; 2004, 10. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 8. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 68. nr.; 2011, 99., 107. nr.; 2012, 104., 199. nr.; 2013, 97. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 191. pantu šādā redakcijā:

“191. pants. Daļas mantošana

(1) Dalībnieka nāves gadījumā viņam piederošā daļa pāriet mantojumā viņa mantiniekiem, ja statūtos nav noteikts, ka daļa pāriet sabiedrībai. Ja statūtos paredzēts, ka mirušā dalībnieka daļa pāriet sabiedrībai, tad sabiedrībai ir pienākums izmaksāt mantiniekiem vai — Civillikuma 416. pantā minētajā gadījumā — valstij atlīdzību atbilstoši tai likvidācijas kvotai, kuru saņemtu mirušais dalībnieks mantojuma atklāšanās brīdī.

(2) Daļas, kurām nav mantinieku, atbilstoši Civillikuma 416. pantā noteiktajam uzskatāmas par bezmantinieku mantu un piekrīt valstij. Valstij nav balsstiesību, un, nosakot pārstāvības normu, šīs daļas netiek ņemtas vērā.

(3) Iegūtās daļas valsts piedāvā pārdošanai. Valsts vārdā šīs daļas pārdod zvērināts tiesu izpildītājs. Kārtību, kādā zvērināts tiesu izpildītājs pārņem un pārdod daļas, kuras valsts ieguvusi kā bezmantinieku mantu, nosaka Ministru kabinets.

(4) Sabiedrības dalībniekiem ir pirmpirkuma tiesības, ja statūtos nav noteikts citādi. Sabiedrības dalībnieku pirmpirkuma tiesības izlietojamas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Ja likumā noteiktajā kārtībā daļas nav pārdotas, tās pāriet sabiedrībai.”

2. Papildināt 192. panta pirmo daļu ar 12. punktu šādā redakcijā:

“12) tad, ja daļas, kuras piekrīt valstij kā bezmantinieku manta, likumā noteiktajā kārtībā nav pārdotas.”

3. Izteikt 238.¹ pantu šādā redakcijā:

“238.¹ pants. Akciju mantošana

(1) Akcijas, kurām nav mantinieku, atbilstoši Civillikuma 416. pantā noteiktajam uzskatāmas par bezmantinieku mantu un piekrīt valstij. Valstij nav balsstiesību, un, nosakot pārstāvības normu, šīs akcijas netiek ņemtas vērā.

(2) Iegūtās akcijas valsts piedāvā pārdošanai. Valsts vārdā šīs akcijas pārdod zvērināts tiesu izpildītājs. Kārtību, kādā zvērināts tiesu izpildītājs pārņem un atsavina akcijas, kuras valsts ieguvusi kā bezmantinieku mantu, nosaka Ministru kabinets.

(3) Sabiedrības akcionāriem ir pirmpirkuma tiesības, ja statūtos tas ir paredzēts. Sabiedrības akcionāru pirmpirkuma tiesības izlietojamas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Ja likumā noteiktajā kārtībā akcijas nav pārdotas, tās pāriet sabiedrībai.”

4. Papildināt 240. panta pirmo daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) sabiedrība savas akcijas iegūst, ja akcijas, kuras piekrīt valstij kā bezmantinieku manta, likumā noteiktajā kārtībā nav pārdotas.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

206. 383L/11 Grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām”

Izdarīt likumā “Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 21. nr.; 2003, 6., 15. nr.; 2004, 18., 23. nr.; 2005, 2., 15. nr.; 2006, 24. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 2., 6., 9., 12., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 136., 205. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 10. panta pirmās daļas 2. punkta “e” apakšpunktu.

2. Izslēgt 127. pantu.

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 51. un 52. punktu šādā redakcijā:

“51. Līdz 2013. gada 30. jūnijam taisītos tiesu nolēmumus un notariālos aktus par mantojuma lietas izbeigšanu (ja mantojuma masā ietilpst privātās kapitālsabiedrības kapitāla daļas vai akcijas) valsts institūcija, kura ir atbildīga par valstij piekritīgās mantas uzskaiti, apraksti (novērtēšanu), pārņemšanu un pārdošanu, ne vēlāk kā līdz 2013. gada 1. augustam nosūta zvērinātam tiesu izpildītājam, kura amata vietas apgabalā reģistrēta attiecīgā kapitālsabiedrība.

52. Privātās kapitālsabiedrības kapitāla daļas vai akcijas, kas līdz 2013. gada 30. jūnijam atzītas par bezmantinieku mantu (Civillikuma 416. pants), pārdod un kreditoru prasījumus apmierina tiesu izpildītājs Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

207. 384L/11 Grozījumi Meža likumā

Izdarīt Meža likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 8. nr.; 2003, 8. nr.; 2005, 5., 10. nr.; 2006, 7. nr.; 2007, 3., 14. nr.; 2008, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76., 106., 205. nr.; 2011, 173. nr.; 2013, 31. nr.) šādus grozījumus:

44. pantā:

papildināt pirmo daļu ar vārdiem “tajā skaitā meža zeme, kura atbilstoši Civillikuma 416. pantam atzīta par bezmantinieku mantu”;

papildināt pantu ar sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“(6) Meža zemi, kura atzīta par bezmantinieku mantu un uz kuru ir pieteiktas kreditoru pretenzijas, atsavina zvērināts tiesu izpildītājs Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā. Šādā gadījumā nepiemēro šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā noteiktos aizliegumus un ierobežojumus.

(7) Ja par bezmantinieku mantu atzīta meža zeme, zvērināts notārs izrakstu no notariālā akta grāmatas par mantojuma lietas izbeigšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūta arī Zemkopības ministrijai, kura 20 dienu laikā izvērtē, vai ir lietderīgi attiecīgo meža zemi iegūt valsts funkciju īstenošanai, un informē par to valsts akciju sabiedrību “Latvijas valsts meži”.

(8) Akciju sabiedrībai “Latvijas valsts meži” ir pirmtiesības uz valstij piekrītošo meža zemi, kura atzīta par bezmantinieku mantu un uz kuru ir pieteiktas kreditoru pretenzijas. Šādu zemi tā var iegūt īpašumā par izsolē nosolīto cenu vai nenotikušas izsoles gadījumā — par izsoles sākumcenu. Kārtību, kādā īstenojamas pirmtiesības, nosaka Ministru kabinets.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

208. 385L/11 Grozījumi likumā “Par Latvijas valsts ģerboni”

Izdarīt likumā “Par Latvijas valsts ģerboni” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 7. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 8. nr.; 2006, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012, 104. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 5. panta pirmās daļas 8. punktu pēc vārdiem “Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija” ar vārdiem “Augstākās izglītības padome”.

2. Papildināt 8. panta sesto daļu pēc vārda “zīmē” ar vārdiem “(arī kā emblēmas sastāvdaļu)”.

3. Papildināt 8.² panta pirmās daļas 1. punktu pēc vārdiem “Satversmes aizsardzības biroju” ar vārdiem “Militārās izlūkošanas un drošības dienestu”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 13. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

209. 386L/11 Grozījumi Dziesmu un deju svētku likumā

Izdarīt Dziesmu un deju svētku likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 14. nr.; 2006, 9. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117. nr.; 2013, 53. nr.) šādus grozījumus:

Papildināt pārejas noteikumus ar 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

“6. Darba devējs XXV Vispārējo latviešu dziesmu un XV Deju svētku (turpmāk — svētki) dalībniekam (turpmāk — svētku dalībnieks), pamatojoties uz viņa iesniegumu, dienu pēc svētku noslēguma dienas (2013. gada 8. jūliju) nosaka par brīvdienu. Līdz 2013. gada 15. jūlijam attiecīgais darbinieks iesniedz darba devējam Latvijas Nacionālā kultūras centra izsniegtu svētku dalībnieka identifikācijas kartes kopiju un uzrāda tās oriģinālu. Svētku dalībnieka nodarbināšana attiecīgajā brīvdienā iespējama Darba likumā noteiktajos izņēmuma gadījumos. Darba devējs ir tiesīgs prasīt, lai darbinieks, kurš kā svētku dalībnieks izmantojis attiecīgo apmaksāto brīvdienu, šajā dienā nenostādātās darba stundas nostrādā (arī pa daļām) citā laikā tā paša mēneša ietvaros, bet summētā darba laika nodarbinātajiem — pārskata perioda ietvaros. Šis darbs nav uzskatāms par virsstundu darbu.

7. Ministru kabinets līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz Saeimai likumprojektu, kas paredz pamatotu un izsvērtu risinājumu brīvdienas (svētku dienas) piešķiršanai saistībā ar Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku noslēgumu (noslēguma diena un nākamā diena).”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 13. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

210. 387L/11 Grozījumi likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām”

Izdarīt likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 12./13. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 23. nr.; 2002, 7. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 20. nr.; 2007, 12. nr.; 2009, 11., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 59., 205. nr.; 2011, 76. nr.; 2012, 199. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt VII nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Aizsargājamā teritorijā un tās funkcionālajā zonā esošās zemes īpašuma un lietošanas tiesības, atsavināšanas kārtība, kā arī atsavināšanas un privatizācijas ierobežojumi”.

2. Izteikt 33. pantu šādā redakcijā:

“33. pants. Zemes piekritība un īpašuma tiesības aizsargājamā teritorijā un tās funkcionālajā zonā

(1) Zeme aizsargājamā teritorijā var būt valsts, pašvaldības, kā arī fiziskās vai juridiskās personas īpašumā.

(2) Valstij vai pašvaldībai piederošā vai piekrītošā zeme nav privatizējama vai atsavināma, ja tā atrodas šādās aizsargājamās teritorijās vai to funkcionālajās zonās:

- 1) dabas rezervātos;
- 2) dabas liegumos, ja tie nav iedalīti funkcionālajās zonās;
- 3) dabas liegumu, nacionālo parku, biosfēras rezervātu, dabas parku, dabas pieminekļu un aizsargājamo ainavu apvidu dabas rezervāta, stingrā režīma, dabas lieguma un regulējamā režīma zonās.

(3) Valstij vai pašvaldībai piekrītošā zeme, kura atrodas šā panta otrajā daļā minētajā aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, ierakstāma zemesgrāmatā uz valsts vai pašvaldības vārda saskaņā ar likumu “Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās”.

(4) Valstij piederošo zemi, kura atrodas šā panta otrās daļas 2. vai 3. punktā minētajā aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, var nodot bez atlīdzības pašvaldības īpašumā, un pašvaldībai piederošo zemi var nodot bez atlīdzības valstij, ievērojot Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā noteikto kārtību nekustamā īpašuma nodošanai bez atlīdzības.

(5) Valstij piekrīt zeme, kura atrodas aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā un atbilstoši Civillikuma 416. pantam atzīta par bezmantinieku mantu.”

3. 34. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“Personas tiesības iegūt īpašumā zemi, kas atrodas aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja zemes kadastrālās uzmērīšanas rezultātā bijušajam zemes īpašniekam vai viņa mantiniekam faktiski nododamā zemes platība ir lielāka par atjaunojamo zemes platību un atšķirība ir lielāka, nekā pieļauj zemes kadastrālo uzmērīšanu regulējoši normatīvie akti, bijušajam zemes

īpašniekam vai viņa mantiniekam ir tiesības iegūt īpašumā par samaksu tādu uzmērītās zemes platības starpību, kura piekrīt valstij vai pašvaldībai, bet atrodas šā likuma 33. panta otrās daļas 2. vai 3. punktā minētajā aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā.”

4. Papildināt VII nodaļu ar 38.² pantu šādā redakcijā:

“38.² pants. Rīcība ar zemi, kura atrodas aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, kura atzīta par bezmantinieku mantu un uz kuru ir pieteiktas kreditoru pretenzijas

(1) Zemi, kura atrodas aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, kura atzīta par bezmantinieku mantu un uz kuru ir pieteiktas kreditoru pretenzijas, atsavina zvērināts tiesu izpildītājs Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā. Šādā gadījumā nepiemēro šā likuma 33. panta otrajā daļā noteikto aizliegumu.

(2) Ja par bezmantinieku mantu atzīta zeme, kura atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, zvērināts notārs izrakstu no notariālā akta grāmatas par mantojuma lietas izbeigšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūta arī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai, kura 20 dienu laikā izvērtē, vai ir lietderīgi attiecīgo zemi iegūt valsts funkciju īstenošanai, un informē par to Dabas aizsardzības pārvaldi.

(3) Valstij ir pirtiesības iegūt īpašumā zemi, kura atrodas aizsargājamā teritorijā vai tās funkcionālajā zonā, kura atzīta par bezmantinieku mantu un uz kuru ir pieteiktas kreditoru pretenzijas. Šādu zemi tā var iegūt īpašumā par izolē nosolīto cenu vai nenotikušas izsoles gadījumā — par izsoles sākumcenu. Kārtību, kādā īstenojamas pirtiesības, nosaka Ministru kabinets.”

Likums stājas spēkā 2013. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 6. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 21. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 21.06.2013., Nr. 119.

211. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 20. jūnija sēdē nolēmusi piekrist likumā “Par valsts budžetu 2013. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei no Finanšu ministrijas budžeta apakšprogrammas 31.02.00 “Valsts parāda vadība” 13 000 000 latu apmērā šādu izdevumu segšanai:

1. 74. resora “Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums” budžeta programmai 02.00.00 “Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem” 6 000 000 latu apmērā, lai nodrošinātu līdzekļu piešķiršanu neparedzētiem gadījumiem, tostarp 2013. gada pavasara plūdu un palu radīto zaudējumu segšanai.

2. Veselības ministrijai 7 000 000 latu apmērā šādām Veselības ministrijas budžeta apakšprogrammām:

- 2.1. apakšprogrammai 33.01.00 “Ārstniecība” — 4 539 510 latu, tai skaitā:
 - 2.1.1. rindu samazināšanai un ambulatoro pakalpojumu pieejamības uzlabošanai — 1 017 389 latus, stacionāro pakalpojumu pieejamības uzlabošanai — 471 733 latus;
 - 2.1.2. vienreizējiem maksājumiem ārstniecības iestādēm infrastruktūras uzturēšanas izdevumu deficīta segšanai — 3 050 388 latus, finansējumu sadalot šādi:
 - 2.1.2.1. primārajai veselības aprūpei — 527 927 latus proporcionāli noslēgto līgumu apjomam vai atbilstoši reģistrēto pacientu skaitam vai slodžu skaitam,
 - 2.1.2.2. sekundārajai ambulatorajai veselības aprūpei — 1 028 971 latu proporcionāli noslēgto līgumu apjomam vai proporcionāli 2013. gada I ceturksnī veiktajam darbam,
 - 2.1.2.3. stacionārajai veselības aprūpei — 1 493 490 latu proporcionāli noslēgto līgumu apjomam;
- 2.2. apakšprogrammai 33.03.00 “Kompensējamo medikamentu un materiālu apmaksāšana” — 1 627 358 latus ambulatorajai ārstēšanai paredzēto kompensējamo medikamentu un materiālu iegādes izdevumu deficīta daļējai segšanai;
- 2.3. apakšprogrammai 33.12.00 “Reto slimību medikamentozā ārstēšana bērniem” — 43 653 latus, lai nodrošinātu medikamentozo ārstēšanu bērniem, ņemot vērā pacientu ķermeņa masas pieaugumu, kā arī jaunu pacientu iekļaušanu reto slimību sarakstā 2013. gadā;
- 2.4. apakšprogrammai 39.04.00 “Neatliekamā medicīniskā palīdzība” — 789 479 latus, lai Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests segtu siltumenerģijas, elektroenerģijas, degvielas iegādes izdevumu pieauguma izmaksas, kārtējā remonta izdevumus un norēķinātos ar akciju sabiedrību “Rīgas sanitārā transporta autobāze” par neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļu nomu.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 20. jūnijā

212. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 20. jūnija sēdē nolēmusi piekrist valsts aizdevuma nosacījumu maiņai valsts akciju sabiedrībai “Privatizācijas aģentūra”, nosakot valsts aizdevuma atmaksas termiņu līdz 2018. gada 20. decembrim.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 20. jūnijā